

рила, не може да ви пусна, какво ще каже мъжътъ ми, като дойде?“ И, като влѣзе Христосъ, мъжътъ ще каже на жената: „Ти си се измѣнила.“ А като влѣзе у него, жената ще каже: „Измѣнилъ си се!“ Да, всички ще се измѣнимъ.

Но Богъ на Любовъта трѣбва да влѣзе въ вашето сърце! Азъ не искамъ да влѣза въ вашето сърце, нито пъкъ искамъ вие да влѣзете въ моето сърце, но азъ бихъ желалъ да дадете сърцето си на Бога, на онзи Господъ на Любовъта. Да не се заблуждавате: никое сѫщество — нито ангелъ, нито архангелъ — нѣма да може да ви заблуди; когато вие веднъжъ имате тази Любовъ, вие ще любите. Когато възприемете тази Любовъ, ще ви бѫде всичко ясно. Само не искамъ да се осѫждате. Ще кажете: „Много грѣхове имаме.“ Но Любовъта заличава много грѣхове.

Отворете сега сърцата си за Господа! За нѣкой Господъ довечера ще дойде. Сега ще си помислите вие: „Той ще ни задигне.“ Мнозина, на които съмъ казвалъ: довечера ще дойде Христосъ, тъй мислятъ. — „Хубаво, казва, ама още не съмъ готовъ“. Тъй, тѣ мислятъ, че ще умратъ. Азъ казвамъ: тази вечеръ, днесъ Христосъ ще похлопа на вашето сърце, на мѫжецъ на жени, навсѣкѫдѣ. И, ако проникне нѣкоя възвишена, божествена мисъль въ васъ, кажете: „Слушамъ Господи, готовъ съмъ да изпълня твоята воля!“ И той ще проговори тъй нѣжно, както е говорилъ на пророкъ Илия, и той си покри главата съ своя кожухъ. Сега, ако съмъ казалъ нѣщо повече, ще ме извините, азъ искамъ извинение. Нѣкога моите думи сѫ груби. Но вие сте благородни ученици, толкова добри, сърцата ви сѫ просвѣтени... Ще кажете: „Какъ ни подиграва учительтъ?“ Не, не, за мене е малко по-тежко да искамъ извинение, но азъ опитвамъ вашиятъ сърца, т. е. опитвамъ, далъ и вие ще искате извинение. Сѫщиятъ законъ е. Но азъ да искамъ, а вие не, тояга има тогава. Туй го правя заради Любовъта. Казвамъ на Господа, който е